

Thứ Năm, 9-5-2024. Năm B
Thursday, May-9-2024. Year B

Tuần 6 Phục Sinh
Lễ Chúa Thăng Thiên

Cv 18, 1-8

Acts 18:1-8

Mỗi ngày Sabát, ông thảo luận tại hội đường, cố thuyết phục cả người Do-thái lẫn người Hy-lạp (Cv 18,4)

Do your days ever feel so full that you grit your teeth through the week and “thank God it’s Friday”? As the weekend rolls around, you treasure your free time—a chance to do what you want, to enjoy the people in your life, and to feel refreshed before the next week begins.

In today’s first reading, we see someone whose days were also likely long and tiring. Paul’s work as a tentmaker in Corinth was physically taxing. We can imagine that he looked forward to having some downtime. But Paul didn’t spend his day off lying on the couch. Instead, he poured his energy into doing what God had called him to do: “Every sabbath, he entered into discussions in the synagogue” (Acts 18:4).

Paul’s passion was focused on the purpose God had given him: to preach the gospel to everyone in the city who hadn’t heard it. Even though he set out to “not burden anyone” by working as a tentmaker (2 Corinthians 11:9), he kept his eyes on his true objective.

When we’re very busy, giving up our precious free time is hard! Of course, the Lord wants us to rest and to enjoy the people in our lives. Yet, like Paul, we can be assured that God will also give us strength to do whatever he leads us to. You might ask him today, Is there any of my

Bạn có bao giờ cảm thấy một ngày của mình trọn vẹn đến mức bạn nghiêng răng suốt cả tuần và “cảm ơn Chúa hôm nay là thứ Sáu” không? Khi cuối tuần trôi qua, bạn trân trọng thời gian rảnh rỗi của mình - cơ hội để làm những gì bạn muốn, tận hưởng cuộc sống của mọi người và cảm thấy sảng khoái trước khi tuần tiếp theo bắt đầu.

Trong bài đọc một hôm nay, chúng ta thấy một người mà ngày của họ dường như cũng dài và mệt mỏi. Công việc may lều ở Côrintô của Phaolô rất vất vả. Chúng ta có thể tưởng tượng rằng ông mong muốn có một chút thời gian nghỉ ngơi. Nhưng Phaolô không dành cả ngày nghỉ để nằm dài trên ghế. Thay vào đó, ông dồn sức lực để thực hiện điều Chúa đã kêu gọi ông làm: “Mỗi ngày Sabát, ông vào hội đường thảo luận” (Cv 18,4).

Niềm đam mê của Phaolô tập trung vào mục đích mà Chúa đã giao cho ông: rao giảng Tin mừng cho mọi người trong thành phố chưa từng nghe nó. Mặc dù ông đã đặt mục tiêu “không gây gánh nặng cho ai” bằng nghề may lều (2 Cor 11,9), nhưng ông vẫn đề mắt đến mục tiêu thực sự của mình.

Khi chúng ta rất bận rộn, việc từ bỏ thời gian rảnh rỗi quý báu của mình thật khó khăn! Tất nhiên, Chúa muốn chúng ta nghỉ ngơi và tận hưởng cuộc sống của mọi người. Tuy nhiên, giống như Phaolô, chúng ta có thể tin chắc rằng Thiên Chúa cũng sẽ ban sức mạnh để chúng ta làm bất cứ điều gì Ngài dẫn dắt chúng

free time that you would like me to use differently? Perhaps he will alert you to an opportunity to help someone or bring to mind a friend or coworker that you could spend time with. Or maybe, like Paul, he will ask you to share the gospel in a new way.

On the other hand, some of us are in the habit of saying yes to so many things that we constantly feel exhausted. If that sounds familiar, ask the Lord for clarity today. What are those things, if any, that you would like me to stop doing? Am I getting the rest and refreshment that I need? Sometimes the answer isn't clear or takes time to unfold. But trust that as you surrender your time—even your free time—to the Lord, he will give you the wisdom to find balance and fulfill his purpose for you.

“Lord, thank you for showing me what to focus on today.”

ta. Hôm nay bạn có thể hỏi Ngài, Có thời gian rảnh nào mà Ngài muốn tôi sử dụng theo cách khác không? Có lẽ Ngài sẽ gợi ý cho bạn cơ hội giúp đỡ ai đó hoặc gợi nhớ đến một người bạn hoặc đồng nghiệp mà bạn có thể dành thời gian cùng. Hoặc có thể, giống như Phaolô, Ngài sẽ yêu cầu bạn chia sẻ Tin mừng theo một cách mới.

Mặt khác, một số người trong chúng ta lại có thói quen đồng ý với quá nhiều thứ đến mức liên tục cảm thấy kiệt sức. Nếu điều đó nghe có vẻ quen thuộc, hãy cầu xin Chúa làm sáng tỏ ngay hôm nay. Những điều đó, nếu có, mà bạn muốn tôi ngừng làm là gì? Tôi có nhận được sự nghỉ ngơi và sáng khoái mà tôi cần không? Đôi khi câu trả lời không rõ ràng hoặc cần có thời gian để tìm ra. Nhưng hãy tin rằng khi bạn dâng hiến thời gian của mình - thậm chí cả thời gian rảnh rỗi - cho Chúa, Ngài sẽ ban cho bạn sự khôn ngoan để tìm thấy sự cân bằng và hoàn thành mục đích Ngài dành cho bạn.

Lạy Chúa, con cảm ơn Ngài đã chỉ cho con những gì cần tập trung vào ngày hôm nay.

Ga 16, 16-20 John 16:16-20
Điều ấy có nghĩa là gì? (Ga 16,17)

What a troubling conversation! After washing their feet, Jesus tells his disciples he will soon be returning to his Father (John 14:12; 16:10). Knowing their concerns, he then reassures them, “A little while and you will no longer see me, and again a little while later and you will see me” (16:16) The disciples can't make sense of it and ask each other, “What does this mean?” (16:17).

Of course, we know what Jesus means. He was telling his disciples that he would die and that they would *no longer see him*. He was also encouraging them that when he rose from the dead, they would see *him again*. But the

Thật là một cuộc trò chuyện rắc rối! Sau khi rửa chân cho họ, Chúa Giêsu nói với các môn đệ rằng Ngài sẽ sớm trở về với Cha ngài (Ga 14,12; 16,10). Biết được mối lo lắng của họ, Ngài trấn an họ: “Một lát nữa các con sẽ không thấy Thầy, và ít lâu nữa các con sẽ thấy Thầy” (16,16). khác, “Điều này có nghĩa là gì?” (16,17).

Dĩ nhiên, chúng ta biết Chúa Giêsu muốn nói gì. Ngài đang nói với các môn đệ rằng Ngài sẽ chết và họ sẽ *không còn nhìn thấy Ngài nữa*. Ngài cũng khuyến khích họ rằng khi Ngài sống lại từ cõi chết, họ sẽ *gặp lại Ngài*. Nhưng các môn đệ đầy lo lắng; tất cả những gì họ có thể

disciples were filled with anxiety; all they could hear was that Jesus was going away.

Haven't we experienced this? At times, we feel close to the Lord and confident that we're on the right path. We see him. But at other times, like the disciples, we *can't see* the Lord. He seems distant, and our hearts grow troubled.

This shouldn't surprise us. This pattern of "seeing and not seeing Jesus" is a normal part of the Christian life. Even the saints experienced it! Ignatius of Loyola, for instance, called these states consolation and desolation. When we *see* Jesus in prayer and we're aware of his presence and goodness, we experience consolation. When we *don't see* him and our communion with him feels empty or even lost, we experience desolation. We may even alternate between a sense of peace and closeness and feelings of worry and dryness in the same day. But what can we do during a dry "season"?

First, keep showing up! It opens your heart to God's grace. "Prayer is both a gift of grace and a determined response on our part. It always presupposes effort" (Catechism, 2725). What's more, God always pours out grace, whether you feel it or not. Second, remember why you are there. St. Alphonsus Liguori reminds us that whenever we feel tempted to stop praying because it seems to be a waste of time, we can tell ourselves, "I am here to please God." Every prayer pleases him. Finally, cling to Jesus. He loves you and will never leave you.

So put your hope in Jesus' faithfulness. It may

nghe được là Chúa Giêsu sắp ra đi.

Chúng ta chưa từng trải nghiệm điều này sao? Đôi khi, chúng ta cảm thấy gần gũi với Chúa và tự tin rằng mình đang đi đúng đường. Chúng ta thấy Ngài. Nhưng những lúc khác, giống như các môn đệ, chúng ta *không thể thấy* Chúa. Ngài có vẻ xa cách, và tâm hồn của chúng ta trở nên bối rối.

Điều này không làm chúng ta ngạc nhiên. Kiểu "thấy và không thấy Chúa Giêsu" này là một phần bình thường của đời sống Kitô hữu. Ngay cả các vị thánh cũng đã từng trải qua điều đó! Ví dụ, thánh I-nhã thành Loyola gọi những trạng thái này là sự an ủi và cô đơn. Khi chúng ta *nhìn thấy* Chúa Giêsu trong lời cầu nguyện và chúng ta ý thức được sự hiện diện và lòng tốt của Ngài, chúng ta cảm nghiệm được sự an ủi. Khi chúng ta *không gặp* Ngài và sự hiệp thông của chúng ta với Ngài cảm thấy trống rỗng hoặc thậm chí mất đi, thì chúng ta cảm thấy cô đơn. Chúng ta thậm chí có thể xen kẽ giữa cảm giác yên bình và gần gũi với cảm giác lo lắng và khô khan trong cùng một ngày. Nhưng chúng ta có thể làm gì trong "thời gian" khô khan này?

Đầu tiên, hãy tiếp tục tỏ mình ra! Nó mở rộng tâm hồn của bạn với ân sủng của Thiên Chúa. "Cầu nguyện vừa là một món quà của ân sủng vừa là một phản ứng quyết tâm từ phía chúng ta. Nó luôn đòi hỏi nỗ lực" (GLCG, 2725). Hơn nữa, Chúa luôn tuôn đổ ân sủng, cho dù bạn có cảm nhận được hay không. Thứ hai, hãy nhớ tại sao bạn ở đó. Thánh Alphongsô Liguori nhắc nhở chúng ta rằng bất cứ khi nào chúng ta cảm thấy bị cám dỗ ngừng cầu nguyện vì dường như lãng phí thời gian, thì chúng ta có thể tự nhủ: "Tôi ở đây để làm hài lòng Chúa". Mọi lời cầu nguyện đều làm hài lòng Ngài. Cuối cùng, hãy bám lấy Chúa Giêsu. Ngài yêu bạn và sẽ không bao giờ rời xa bạn.

Vì vậy, hãy đặt hy vọng của bạn vào sự thành

take time, but he promises, “Your grief will become joy” (John 16:20).

“My soul waits for you, O Lord.”

tín của Chúa Giêsu. Có thể mất thời gian, nhưng ngài hứa: “Nỗi buồn của anh em sẽ trở thành niềm vui” (Ga 16,20).

Linh hồn con trông đợi Chúa, lạy Chúa.

Nguồn: the word among us

Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.